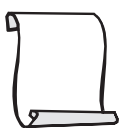

Henvisninger

1. Mosebok 12,1-7,
Hebreerne 11,8-11,
Alfa & Omega 1, kap.11

Minnevers

«Så hørte jeg Herrens
røst: « Hvem skal jeg
sende, og hvem vil gå for
oss?» Da sa jeg: «Se, her
er jeg. Send meg!»»
(Jesaja 6,8)

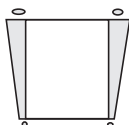
Mål

At barna skal:

Vite at Gud trenger dem,
og at han ønsker at de
skal lytte når han kaller
dem til tjeneste.

Føle seg villig til å tjene
Gud når han kaller dem.

Gi respons ved å delta i
en enkel tjeneste for
andre.

Den røde tråden

Jeg hører etter når Gud
ber meg om å gjøre noe
for ham.

En lang, lang tur

Månedens tema

Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Gud snakker til Abram og ber ham om å reise fra sitt hjem i Ur for å flytte til et sted han vil lede ham til. Gud lover å gi Abram mange barn, barnebarn og oldebarn. Abram lytter til Gud. Han ber tjenerne sine om å pakke det de eier, samle inn dyrene og begynne på den lange reisen. Gud leder dem til Kanaan, det lovede landet. Abram bygger et alter av stein og tilber Gud.

Denne leksen handler om tjeneste

Abram var villig til å reise dit Gud ønsket at han skulle reise, selv om dette ville bety å forlate hjemmet og å reise svært langt avsted. Noen ganger er det ikke behagelig å tjene Gud, men når vi lytter til Guds stemme og gjør det han ber oss om, vil han velsigne vår tjeneste. Barn kan høre Guds stemme ved å lære å lytte til ham gjennom Bibelen, gjennom naturen, og gjennom voksne som tar vare på dem og leder dem på den rette veien.

Lærerens «verdt å vite»

Ur var hovedstaden i Mesopotamia på Abrams tid. Ifølge arkeologene var Ur datidens største handelsby. Avstanden mellom Ur og Egypt er på om lag 1269 kilometer. Abram kunne ikke krysse ørkenen, men han måtte følge en rute der det var vann å finne. Han reiste mot nord-vest langs elven Eufkrat til Karan, og så mot sør-vest til Sikem langs elvene Orontes og Jordan. Dette betyr at Abram reiste omtrent 1820 kilometer fra Ur til Sikhem.

Det store treet More ved Sikem var et kjent landemerke. Mange trær ble sett på som hellige i Palestina på den tiden, og dette store eiketreet var et av dem. Datidens semitter tilbad treet, og stedet var ansett som et sted for tilbedelse.

Det var en ganske stor gruppe som la ut på reise. Abram hadde minst 318 mannlige tjenere (se 1. Mosebok 14,14).

Dekorering av rommet

Se lekse 1.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Jeg hører deg ikke B. Blindebukk. C. Fordi jeg sier det!	Spennende ting, spill eller puslespill Skjerf til halve klassen, bibel Bibel
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Sangbøker <i>Barnas misjon</i> Vase / krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Å Oppleve fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostyme til Abram Bibelen
3 Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	<i>Lytt og tjen</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15 minutter	<i>Hjelp! Hjelp!</i>	Brett, engangsglass/kopper

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1

Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

A. JEG HØRER DEG IKKE

Materiell:

- Spennene ting, spill eller puslespill

For å demonstrere at alle er kalt, men at ikke alle lytter, setter du en spennende ting slik at barna lett kan se den. (Du kan også gi dem et spill eller et puslespill å leke med.) Snu deg rundt og la dem leke uforstyrret en kort stund. Barna vil snart bli høylytte. Når lydnivået er blitt forholdsvis høyt, sier du rolig navnet til et av barna. Fortsett til du har sagt navnene til alle i gruppen. Fortsett inntil et av barna faktisk hører deg. Be dette barnet om å stille seg ved siden av deg. Be de andre om å gå tilbake til plassene sine eller roe seg ned der de sitter.

Oppsummering

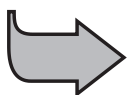
Spør: Hvorfor hørte dere meg ikke? Jeg sa jo navnene deres. (De vet ikke, de hørte ikke, stemmen din var for lav, de var for opptatt.)

Spør det barnet som hørte deg: **Hvorfor hørte du meg?** (Så leppene dine bevege seg, kom nærmere for å høre, hørte ekstra godt etter, etc.)

Les minneverset: «**Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»**» (Jesaja 6,8).

Si: Gud ønsker å kalle alle, fordi han trenger oss til å gjøre noe for ham. Men, bare de som lytter kan høre ham. Hva ønsker dere å gjøre med det?

Si «Den røde tråden» og be barna om å gjenta den sammen med deg.

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

B. BLINDEBUKK

Materiell:

- Skjerf til å binde foran øynene på halve gruppen

Si: **Jeg trenger to frivillige.** (Sett bind for øynene på et barn, mens du ber det andre om å forklare barnet med bind for øynene veien til et bestemt sted i rommet. Barna må kun snakke sammen – ikke føre hverandre eller ta i hverandre på noen måte. Ros dem når de er ferdige.)

Si: **Jeg kommer straks til å be alle om å dele seg inn i grupper på to. Dere bestemmer hvem som blir føreren og hvem som skal ha bind for øynene først. Føreren setter bind for øynene på den andre. Rekk opp hånden når dere er ferdige.** (La dem få litt tid på seg.)

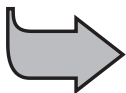
Førere, husk at det ikke er lov til å ta i de som har bind for øynene. Dere må bare bruke stemmen for å fortelle dem veien. Til dere som har bind for øynene: Ikke hør på andre enn din fører, vi kommer nemlig til å sette noen hindringer i veien for dere. Føreren deres kommer til å hjelpe dere med å gå utenom dem. (Hvis flere eller alle parene gjør dette samtidig, vil barnet med bind for øynene oppdage at de må konsentrere seg om å lytte. Gjenta opplegget slik og bytt roller, slik at alle får være både fører og blindet. Hvis det er nødvendig å lage ruten i rommet mer utfordrende, kan bord/stoler og lignende flyttes på etter at barna har fått bind for øynene.)

Oppsummering

Alle tar av bindet for øynene.

Spør: **Hvordan føltes det å bli ledet av en annen?** (OK, redd) **Var det vanskelig å høre etter hva føreren sa?** (Veldig vanskelig; ikke vanskelig, fordi jeg gjorde så godt jeg kunne for å høre etter.)

Les Hebreerne 11,8-10 høyt. **Hvordan tror dere Abram (Abraham) hadde det da Gud snakket til ham?** (Redd, OK, lurte på om det virkelig var Gud) **Senere var Abraham glad for at han hadde lyttet. Hva bør vi gjøre med det Gud ønsker å si til oss?** Be barna om å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

C. FORDI JEG SIER DET!

Denne aktiviteten vil hjelpe barna til å forstå at det å lytte kan få dem til å gjøre ting de ikke trodde at de kunne gjøre.

Si: **Vi skal leke leken «Fordi jeg sier det!» Denne leken ligner på «Kongen befaler!» Dere må gjøre akkurat det jeg sier at dere skal gjøre. La oss forsøke.** Gi 3 eller 4 av følgende kommandoer:

- Lukk et øye, fordi jeg sier det!
- Stå på et ben, fordi jeg sier det!
- Hopp opp og ned, fordi jeg sier det!
- Rynk på nesen, fordi jeg sier det!
- Klapp på nesen, fordi jeg sier det!
- Klø deg i hodet, fordi jeg sier det!
- Blunk med det andre øyet, fordi jeg sier det!

Si: **Nå skal vi fortsette med å gjøre det første jeg sier, etter at jeg sier det neste osv. , altså gjøre flere ting på en gang. Det kan være vanskelig. Klarer dere å gjøre det?** (Ja, kanskje, aldri i verden.) Gi hver av kommandoene uten å stanse den forrige.

Oppsummering

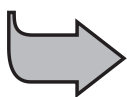
Les Salmene 112,1 for barna.

Si: **Her betyr ordet frykter det samme som «respekterer». Altså: «Salig er den som «respekterer» Herren.»** Hvordan er det med mennesker som gjør det? De «har sin store glede i hans bud.» Det betyr at hvis vi respekterer Gud slik at vi lytter til det han har å si, så blir vi glade.

Spør: **Hvordan var det når jeg bad dere om å gjøre noe vanskelig?** (Hadde ikke noe lyst, trodde at jeg ikke kunne, håpet at jeg skulle klare det, etc.) **Dere var kjempeflinke.**

Hvorfor tror dere at Abram gjorde det Gud bad ham om å gjøre? (Han hørte på det Gud sa til ham.) **Tror dere at han var glad for at han hadde hørt på Gud? Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å gjøre noe for ham?**

La barna gjenta «Den røde tråden»:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham

Sang og bønn

Fellesskap

Fortell hvordan de forskjellige barna har hatt det i løpet av uken som er gått (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren (bruk skjønn). Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

«Jeg har besluttet å følge Jesus»

«Jesus, her er jeg!» (*Barnas lovsang nr. 80 a og b; Barnesangboka nr. 253 N og B*)

«Her er mitt øre» (*Barnas lovsang nr. 157 a og b; Barnesangboka nr. 100 N og B*)

«Har du hørt (om Abraham...)» (*Barnesangboka nr. 94*. Denne sangen går direkte på bibelfortellingen og temaet i denne leksen!)

Misjon

Si: **I hele verden finnes det mennesker som hjelper andre. I dag skal vi høre om noen som bor et sted langt borte.** Bruk fortellingen i *Barnas Misjon* eller en annen fortelling du synes passer

Kollekt

Bruk den samme esken/holderen du brukte sist uke. Fortell barna noe nytt om det landet/delen av verden som mottar kollekten dette kvartalet.

Bønn

Spør barna om hvordan de har hjulpet andre i det siste. Uttrykk takknemlighet til Gud under bønn-en for at barna har hjulpet andre. Be Gud om å velsigne dem når de gjør så godt de kan for å være hjelpsomme i dag og gjennom uken som kommer.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:

- Kostyme til voksen «Abram»

De som er med: En voksen til å være Abram. Denne personen kan også fortelle historien, eller bare «lede» barna gjennom «villmarken» mens en annen voksen leser/forteller.

Kostyme: La en voksen kle seg i en lang kappe (for eksempel et laken som festes med sikkerhetsnåler), et skjerf/skuldreskjert og et hodeplagg. Denne personen spiller Abram, og kan også gjerne fortelle fortellingen. Den fortelles i første person (jeg-form) og i nåtid – som om dette skjer nå. Barna ledes rundt i rommet på en «reise» til det lovede landet. (Er rommet lite, kan man også gå litt rundt i rom eller ganger i nærheten.)

Forberedelser av «scenen»/rommet

Sett møbler i veien for barna, slik at de blir nødt til å gå rundt dem. Mens du gjør dette, forklarer du at den korteste veien til det Lovede Landet var gjennom ørkenen. Fordi det ikke fantes mat og vann i ørkenen, ledet Gud dem en annen vei der det var elver. Denne veien var lengre.

Fortell barna hva de skal gjøre

La en skjult lærer/voksen kalle Abram til å reise fra Ur. Abram peker så mot det Lovede Landet på den andre siden av rommet eller ut av vinduet. Fortell barna at du trenger deres hjelp til å pakke til en lang reise.

Mens hjelperne «pakker» de tenkte byltene sine, og «laster» de tenkte dyrene, snakker dere om alle «hvorfor»-spørsmålene tjenerne kan ha stilt, og hva det er sannsynlig at Abram kan ha svart.

Legg vekt på det at Gud var Abram sin venn. Abram visste at han kunne stole på Gud. Derfor ønsket han å gjøre nøyaktig det Gud bad ham om.

Si: Hver gang jeg sier ordet VENN, kan dere hviske, «Jeg elsker deg, Gud!» Når jeg sier BER eller BAD, kan dere si, «AMEN». Hver gang jeg sier LYTTE eller LYTTET, kan dere sette pekefingeren foran munnen og si «HYSJ !

Les fortellingen høyt. Mens du leser leder du barna rundt i rommet for å komme «trygt» fram til Palestina.

En lang, lang tur

Mitt navn er Abram, og Gud er min beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** Jeg bor i det teltet der borte, under de store trærne i More. Den stabelen av steiner rett i nærheten er alteret mitt. Det er der jeg ber **AMEN!** hver dag. Jeg ber **AMEN!** to eller tre ganger om dagen.

Jeg håper at du ber **AMEN!** tre ganger om dagen.

Hvis du ber **AMEN!** hver dag, og lytter **HYSJ!** til Gud, da blir han din beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** også.

Jeg lytter **HYSJ!** når min beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** snakker til meg. Jeg gjør hva han enn spør meg om.

En dag snakket Gud til meg. «Abram,» sa han. «Det er på tide at du reiser fra Ur.»

Ur ligger hundrevis av mil borte, på den andre siden av ørkenen. Gud spurte meg om å reise fra alle vennene mine for å dra til et sted han ville vise meg.

Jeg visste ikke hvorfor min venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** sa det. Men det spilte ingen rolle. Jeg stolte på ham.

«Jeg skal velsigne deg, Abram» sa Gud. «Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil gjøre ditt navn stort. I deg skal alle slekter på jorden velsignes!»

Er ikke Gud god? Forstår du hvorfor han er min beste venn? **JEG ELSKER DEG, GUD!**

Slik var det at jeg tenkte: Gud er min beste venn! jeg elsker deg Gud. Hvis Gud sier noe, da kommer det til å skje.

Men den gangen hadde ikke konen min Sara og jeg et eneste barn. Vi var for gamle til å få vår egen familie.

Likevel pakket vi tingene våre, tok ned teltene våre, og begynte på den lange reisen. Det var ikke særlig enkelt. Jeg hadde mange tjenerer med all den bagasjen de hadde, og nevøen min Lot var også med. Han hadde også mange saker. De tilbad Gud alle sammen. Han er deres beste venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** også.

Det var en varm og tørr reise. Karavanen vår var lang og beveget seg sakte, men Gud ledet oss fra en vannpost til en annen, helt til vi kom fram til landet Kanaan.

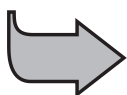
Da vi kom hit til Sikem, dette landet hvor kanaaneerne bor, slo vi leir der ved skogen. Her snakket Gud til meg igjen.

«Se deg rundt, Abram,» sa Gud. «Dette er det landet jeg vil gi deg og hele familien din for alltid.»

For en venn **JEG ELSKER DEG, GUD!** Se deg rundt; det er ganske fint her, synes du ikke? Men lenger bak i skogen der er det avguder som kanaaneerne har laget. Avguder gjør meg trist. Avguder kan ikke høre oss og de kan ikke hjelpe oss, men Gud hører oss alltid. Han brakte meg trygt hit. Forstår du hvorfor jeg stoler på vennen min? **JEG ELSKER DEG, GUD!**

Vet du hva jeg gjorde? Jeg bygget et alter til Gud. Dit går jeg ofte for å be **AMEN!** Jeg ber **AMEN!** for kanaaneerne. Jeg ber **AMEN!** også til Gud om at både jeg og alle i leiren her må fortsette å lytte **hysj!** til ham. Man kan ikke be **AMEN!** for mye. Visste dere det?

Når vi ber **AMEN!** til Gud, viser han oss hva vi skal gjøre. Vi må bare lytte **HYSJ!** til det Gud sier. Da jeg var i Ur, ønsket Gud at jeg skulle komme hit. Derfor kom jeg. Jeg lyttet **HYSJ!** jeg gjorde som Gud sa.

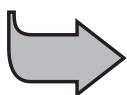

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Oppsummering

Si: Jeg er sikker på at vi ønsker å lytte til det Gud sier til oss. Hva gjør vi når Gud ber oss om å gjøre noe for ham?

Minn barna på «Den røde tråden»:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

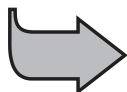

Vi leser Bibelen sammen

Hjelp barna med å slå opp til 1. Mosebok 12,1-7 i Biblene sine. Be et barn som liker å lese høyt om å lese disse versene for gruppen. La en annen slå opp til og lese Hebreerne 11, 8-12.

Still spørsmålene nedenfor for å repetere bibelfortellingen. Velg en som følger godt med til å stå opp for å svare på det første spørsmålet. Hvis vedkommende svarer riktig, blir han/hun stående ved siden av deg. Fortsett med å stille spørsmål og la barna bli stående ved siden av deg når de svarer riktig. De som står ved siden av deg kan ikke svare med mindre ingen andre vet svaret.

1. I hvilken by begynte Abram på reisen? (Ur)
2. Hva kaller vi det landet Gud lovt å gi Abram? (Kanaan, (Palestina i dag), det Lovede Landet)
3. Hvem dro sammen med Abram? (Konen hans Sarai, tjenerne hans og deres familier, alle dyrene til Abram, faren hans, Tarah, nevøen hans, Lot)
4. Hvorfor dro de ikke direkte til Kanaan langs den korteste ruten? (Fordi Gud ledet dem langs elver istedenfor gjennom ørkenen, slik at de ikke skulle mangle vann.)
5. Holdt Gud det løftet han gav til Abram? Les bibelverset som forteller om dette. (Hebreerne 11,12.)
6. Hva var det Abram gjorde som Gud ønsker at vi også skal gjøre? (Lytt til ham og lyde ham.)
7. Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å tjene ham?

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

3

Leksen i praksis

Lytt og tjen

(Hensikten med denne aktiviteten er å hjelpe barna til å lytte til Guds stemme, og at de skal tenke på hva Gud ønsker å si dem gjennom det de hører.)

Be barna om å være så stille at man kan høre en knappenål falle. Når det er blitt helt stille, ber du med rolig stemme om at Gud må lære barna å lytte til ham når han snakker til dem i deres sinn.

Si: Nå vil jeg at dere skal tenke over noen lyder som dere snart skal få høre. Rekk opp hånden når dere tror at dere vet hva Gud kan ønske å si oss gjennom disse lydene. Imiter gjerne lydene, eller fortell hvilke lyder

du tenker på. (Forsikre deg om at barna har forstått hvilken lyd du imiterer, hvis du velger å gjøre dette!) Deretter sier du: **Hva kan Gud ønske å si oss gjennom denne lyden?**

Lyder

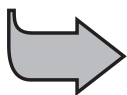
Gud kan ønske å si oss at:

<i>Fuglekvitter:</i>	han elsker oss og at han bryr seg om oss.
<i>Regndråper:</i>	han bryr seg om at vi har det vi trenger – avlinger gror og vi får mat.
<i>Mjauing eller bjeffing:</i>	han elsker oss; han vil at vi skal ha det morsomt; han trenger oss til å ta vare på dyrene.
<i>Sirene fra ambulanse eller politibil:</i>	han sender noen for å hjelpe oss.
<i>En baby eller et barn som gråter:</i>	noen trenger hjelp eller trøst; vi kan hjelpe eller hente en voksen, –at man aldri skal såre eller på noen måte skade de som er mindre (selvfølgelig ikke andre heller!)
<i>Foreldre som snakker:</i>	«Det er på tide å børste tennene dine»: tennene bør børstes nå; at han ønsker at vi høre på det foreldrene våre sier; at han ønsker at jeg skal ta vare på tennene mine.

Spør: **Hvordan kan vi være sikre på at vi hører Guds stemme gjennom en lyd?** (Vi lærer å «høre» Guds stemme gjennom Bibelen. Guds stemme holder seg alltid til det som står i Bibelen.) **Hjelp barna med å si Jesaja 6,8 (minneverset): «Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!» «**

Spør: **Hva vil dere gjøre når Gud ber dere om å gjøre noe for ham?**

Si «Den røde tråden» sammen:

Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for ham.

Gå rett videre til neste aktivitet. Begynn allerede før barna er ferdige med å si «Den røde tråden.»

4 Del med andre

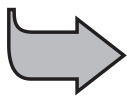
Hjelp! Hjelp!

1. En voksen kommer inn i rommet med tomme engangsglass/kopper på et fat. Den voksne snubler og roper ut i forskrekkelse. Den voksne blir liggende på gulvet som om vedkommende har vondt, og glass/kopper ligger strødd omkring. Andre voksne blir stående stille; De ser frem og tilbake fra personen på gulvet til barna. Vent hvor lenge det måtte være inntil noen av barna reiser seg og begynner å samle sammen koppene. (Ignorer dem hvis de setter i å le.)

Etter en lang og kanskje pinlig pause spør du: Hva var det som akkurat skjedde? (En voksen falt og har vondt. Det ligger glass/kopper rundt omkring på gulvet.) Hvordan er det for dere å sitte og se på dette? (Vil gjerne hjelpe, er bekymret, vet ikke riktig hva som bør gjøres.) Forsikre barna om at den voksne er i fin form, og at det er greit hvis de ikke visste hva de skulle gjøre.

Si: **Jeg trenger en modig person til å sjekke at _____ (den voksnes navn) har det bra.** La en som melder seg gjøre det. **Kan du være så snill å spørre om _____ trenger hjelp?** Vent til barnet går for å spørre og/eller hjelpe. Ros alle forsøk på å hjelpe. Forklar at vi viser andre Guds kjærlighet når vi hjelper til så godt vi kan når noen trenger oss.

Si «Den røde tråden» sammen:

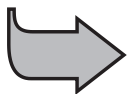
JEG HØRER ETTER NÅR GUD BER MEG OM Å GJØRE NOE FOR HAM.

2. Si: Nå skal vi sjekke hvor flinke dere er blitt til å lytte. Be seks barn om å stå etter hverandre med en armlengdes mellomrom. Be dem om å følge deg rundt i rommet. Hold flere klesplagg (eller papirark) i armene. Mens du går rundt i rommet, «mister» du – uten å si noe – det du bærer på, en ting etter den andre. De som lytter til leksens budskap kommer til å plukke opp etter deg. De som ikke har lyttet til budskapet, kommer til å gå over det du har mistet.

Oppsummering

Spør: **På hvilke steder tror dere at det kan være sannsynlig å finne ting som folk har mistet?** (Langs veien, på lekeplassen, rundt huset.) **Hvor mange av dere vil love at dere vil forsøke å lytte etter hva Gud ønsker å si i løpet av uken som kommer? Når han viser dere noe som bør gjøres, hva vil dere gjøre da?**

Gjenta «Den røde tråden» sammen:

JEG HØRER ETTER NÅR GUD BER MEG OM Å GJØRE NOE FOR HAM.

Avslutning

Avslutt med bønn. Be Gud om å hjelpe barna idet de lytter etter at hans stemme skal fortelle dem hvordan de kan tjene ham og andre. Be om at de alltid må være åpne for å lytte etter Guds stemme i Bibelen, og at de må være rede til å lyde når han ønsker at de skal gjøre noe for andre. (Bruk gjerne dine egne ord når du ber!)

Henvisninger

1. Mosebok 12,1-7,
Hebreerne 11, 8-11, Alfa
& Omega 1, kap. 11

Minnevers

«Så hørte jeg Herrens
røst: «Hvem skal jeg
sende, og hvem vil gå
for oss?» Da sa jeg: «Se,
her er jeg. Send meg!»
(Jesaja 6,8)

Den røde tråden

Jeg hører etter når Gud
ber meg om å gjøre
noe for ham.

En lang, lang tur

Linda og Markus stod ved siden av hverandre på fortauet foran huset sitt. «Jeg vil ikke reise,» klaget Linda. «Ikke jeg heller,» svarte Markus. «Pappa sa at han følte at Gud ville han skulle ta den nye jobben inne i byen. Jeg lurer på hvordan han vet hva Gud vil! Der borte på verandaen er han. Vi går og spør ham!» foreslo Linda. «Vi trenger å spørre deg om noe, pappa,» hvisket Markus og dro i pappas skjorte. «Hvordan kan vi være sikre på at Gud ønsker at vi skal flytte?» «Det er ganske sikkert det samme spørsmålet noen spurte Abram om da Gud ba ham om å flytte,» sa pappa. «Kom og sett dere her, så skal jeg fortelle dere en historie.»

Abram levde livet sitt nær Gud. Han ba til Gud mange ganger om dagen. Han ville gjerne gjøre akkurat det Gud ba ham om. En dag snakket Gud til Abram. «Det er på tide at du reiser fra Ur, Abram. Du må dra fra alle vennene dine, og reise til et sted som jeg skal vise deg.» Abram har nok ikke fått frem et eneste ord. Hvorfor i all verden ville Gud at han skulle reise fra hjemmet sitt og dra til et helt annet sted?

Gud fortsatte, «Jeg skal velsigne deg, Abram. Jeg skal gi deg barn og barnebarn og oldebarn. Familien din kommer til å bli en mektig nasjon. Du kommer til å bli mer velsignet enn noen annen på jorden.»

Nå begynte nok Abram virkelig å lure, fordi han og konen hans Sara hadde ikke et eneste barn. De var ganske gamle, og hadde gitt opp håpet om å få sin egen lille familie.

Likevel, Abram og Sara pakket sammen alt de eide. Abram sine tjenere slo ned alle teltene. Dagen da de skulle reise var kommet.

Abram kalte sammen alle de som skulle dra med ham. Lot, Abrams nevø, ble med i gruppen som skulle reise. Alle de som jobbet hjemme hos Abram og alle de som hadde lært om Gud av Abram gjorde seg også klare til å reise. De lastet sakene sine på eslene og

kamelene. De tok på seg de beste skoene sine, og begynte den lange reisen.

Mødre og fedre gikk på den støvete veien dag etter dag. Solen stekte. Støvet gjorde dem tørste. De små barna ble slitne og gråt. Likevel fortsatte de reisen.

Endelig kom karavanen til landet Kanaan, men Abram, Sara, folkene som fulgte dem, esler og kameler trasket videre. Når hadde de tenkt å stoppe? Hvor ledet Gud dem?

I Sikem, det landet hvor kanaanittene bodde, var det en skog hvor trærne ble kalt «de flotte trærne i More». Da Abram kom frem til More-skogen, kalte han sammen tjenerne og sa: «Stopp! Vi slår leir her.»

Mens tjenerne holdt på med å slå leir, snakket Gud til Abram. «Se deg rundt, Abram,» sa Gud. «Dette er det landet jeg vil gi deg og din familie!»

Abram så seg rundt. Han så vakre grønne daler. Han så oliventrær, granatepler, fikentrær og rislende bekker overalt. Likevel så Abram noe som gjorde ham veldig trist. Inne imellom trærne så han alter som ble brukt til å tilbe avguder. Dette var noe han ikke hadde ventet å finne i det landet som Gud hadde lovet ham.

Men Abram var blitt så oppmuntret av det Gud hadde sagt, at han med det samme samlet sammen steiner for å bygge et alter. Han ville tilbe Gud og takke ham for at han hadde tatt vare på dem alle sammen gjennom den lange reisen. Han ønsket å fortelle Gud at han var villig til å dra akkurat hvor det skulle være, så lenge det var Guds vilje at han dro dit. Abram var villig til å gjøre nøyaktig det Gud ba ham om.

«På samme måten må vi være villige til å lytte til det Gud har å si til oss – akkurat slik som Abram var,» sa pappa. «Gud snakket direkte til Abram. Nå snakker Gud til oss gjennom sitt ord, Bibelen. Moren din og jeg er glade for å tjene Gud slik han ber oss om, og når vi er villige, lar Gud oss forstå hva han ønsker at vi skal gjøre. Han hjelper oss til å forstå i hjertene våre hva som er Hans vilje.»

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Finn et rolig sted, og lytt til lydene rundt deg. Hva hører du? Lag en liste. Les bibelfortellingen i lekseheftet ditt. Les minneverset sammen med en voksen. Si den siste delen på egenhånd.

Søndag

● Lag en plakat eller et bokmerke hvor du skriver: «Jeg hører etter når Gud ber meg om å gjøre noe for Ham.» Ha plakaten eller bokmerket et sted du ser på hver morgen når du står opp.
● Lær første del av minneverset ditt.

Mandag

● Slå opp til 1. Mosebok 12,1-7 i Bibelen din. Les om Abram og Sara. Be en voksen om å fortelle deg om en gang hun eller han måtte flytte. Spør også om å få høre om en gang den voksne trodde at Gud ønsket at hun eller han skulle gjøre noe helt spesielt.
● Tegn rundt foten din. Klipp ut «fotavtrykket», og bruk dette som modell for å lage flere. Klipp ut så mange at du har nok til å skrive ett ord fra minneverset på hver av dem. Bland ordene godt, og øv deg på å legge dem i riktig rekkefølge. Repeter den første delen av minneverset.

Tirsdag

● Lag en billedfortelling om Abram som ble kalt av Gud, og den lange reisen han dro ut på. Du bestemmer selv om du vil tegne «fyrstikkennesker» eller gjøre mye ut av tegningene dine. Når du er ferdig, viser du tegningene og forteller historien til en i familien din. (Kanskje har du en venn som aldri har hørt fortellingen om Abram? Spør om vennen din også har lyst til å se og høre mens du forteller billedfortellingen din!)
● Hvilke løfter gav Gud Abram? Hvordan ble løftene oppfylt? Spør en voksen: Hvilke løfter har Gud gitt til deg og din familie? Stokk minneversets-fotavtrykkene dine, og

legg dem i riktig rekkefølge igjen. Repeter hele verset!

Onsdag

● Spør en voksen: Hvordan vet du det når Gud ønsker å si deg noe? Hvordan lytter du etter hans stemme?
● Forsøk om du kan si hele minneverset utenat. Hvis det er vanskelig, kan du bruke minneversets-fotavtrykkene dine. Finn verset i Bibelen eller la en voksen hjelpe deg. Legg fotavtrykkene i rekkefølge, og si minneverset igjen.

Torsdag

● Neste gang du og familien din skal spise sammen, kan dere prøve å snakke til hverandre uten ord. (Gud bruker heller ikke alltid ord når han ønsker at vi skal forstå hva vi bør gjøre). Hvor lenge klarer dere å sitte ved bordet sammen uten å bruke ord når dere skal prøve å forstå hverandre?
● Si minneverset til en i familien din. Prøv å forklare hva du tror at verset forteller oss om Gud.

Fredag

● Les 1. Mosebok 12,1-7 en gang til, gjerne som familieandakt. Hvorfor bygget Abram et alter?
● Finn en stein til alle i familien. Alle holder hver sin stein, og forteller etter tur om en gang Gud tok vare på dem en gang de var ute og reiste. Når alle har fortalt, legger dere steinene oppå hverandre på gulvet, og ber en takkebønn til Gud for at han har tatt vare på familien din, og at han alltid er der for oss selv om ting skulle gå galt.